

Bu - du ve - le - bit tvé jmé - no, můj Bo - že, krá - li.

R.
[Srov. Ž 145 (144), 1]

Ž 145 (144)

1. Každý den tě bu - du ve - le - bit * 7 a chválit tvé jméno po všech - ny vě - ky.
2. Veliký je Hospodin a veškeré chvá - ly hod - ný, * jeho veli - kost je ne - vý - stiž - ná. **R.**
3. Jedno pokolení zvěstuje druhé - mu tvé či - ny * 7 a ozna - mu - je tvo - ji moc.
4. Mluví o nádherné slá - vě tvé vzne - še - no - sti, * rozmlouvají o tvých dí - vech. **R.**
5. Vypravují o moci tvých hro - zi - vých skut - ků, * hovoří o tvé ne - smír - no - sti.
6. Rozhlašují chválu tvé vel - ké la - ska - vo - sti, * jásají nad tvou spra - ve - dl - no - stí. **R.**